

Hizb-ut Tahrir / Lübnan Vilâyeti, Son Hâdiseler Hakkında Basın Toplantısı Düzenledi

Hizb-ut Tahrir / Lübnan Vilâyeti; H. 06 Cumâde'l Ülâ 1428 - M. 23 Mayıs 2007 günü öğleden önce saat 10:00'da Beyrut'taki Meridian Commodore -el-Hamrâ- Otelinde, Nehr-il Bârid'deki silahlı çatışmalar hakkındaki tutumunu açıklamak üzere, *"Siyâsî Kararı Kim Alıyor? Ve Kim "Nehr-ul Bârid" Katliamını İşleyenleri ve Ehlini Göçe Zorlayanları Örtbas Ediyor?"* başlıklı bir basın toplantısı düzenledi.

Son birkaç aydır, Suriye'deki egemen teşkilâtlar, İslâmî Âlem'in birçok ülkesinden Irak'ta savaşmak için gelen bir savaşçılar grubunu tahrik etmiş, onları asimile ettikte sonra kararlarını Lübnan topraklarından kalma yönüne sürüklemiştir. Onlar için, Nehr-ul Bârid mülteci kampı içerisinde merkezleşmeleri için bazı merkezler ve yapılar hazırlamıştır. Aradan geçen bir zaman sonra, onlar adına bir sözcü çıkıp Nehr-ul Bârid mülteci kampından "Feth-ul İslâm" adında yeni bir hareketin kurulduğunu ilân etmiştir ki bu, Suriye rejimi yanlısı "Feth-ul İntifâdâ" hareketinden ayrılmış bir yapılanmadır.

Tüm gözlemciler için açıktır ki bu topluluk, kimi bölgesel taraflar arasındaki siyâsî çatışmanın bir kısım rolünü şekillendiren Lübnan arenasında dönen mevcut siyâsî çatışma bağlamında ortaya çıkmıştır.

Lübnan Devleti, bu fenomeni çözmek üzere tüm kurum ve kuruluşları ekseninde koordine ve uyanık bir yaklaşım ile tavır takınmak yerine, gördük ki bunu, Lübnan'daki çatışan taraflar arasında bir siyâsî çekim meselesine dönüştürdü. Zira bu Lübnan'ın siyâsî kesimleri onları asimile etmek, içlerine sızmaya ve muhtelif hedeflerinde güdümlerine almada birbirleri ile yarışıyorlardı. Bu durum krizi daha da derinleştirdi ve kilitledi, "fenomenin" mülteci kampı çemberinin dışına taşmasının ve aktivitesini Kuzeye, bilhassa Trablus ve çevresine genişletmesinin önü açıldı. İşte, geçen Pazar ve Pazartesi günleri meydana gelen kanlı olaylar ile patlak veren mesele budur!

Nitekim güvenlik birimleri arasında bu "fenomen" ile nasıl baş edileceğine ilişkin çekişmeye delâlet eden birçok emâre, tâ başından son askerî yüzleşmelerin patlak vermesine kadarki süreçte, bu güvenlik operasyonunun başlatılmasından önce henüz herhangi bir koordinasyon sağlanmadan evvel bazı liderlerin açıkça dile getirecekleri derecede görüldü. Bu da ordu saflarında çok önemli sayıda kayıpların yaşanmasına götürdü. Bunlara binâen aşağıdaki noktaları vurguluyoruz:

1. Özellikle gençler olmak üzere Müslüman gruplar bilinçsizce ve coşkun hamasetleri ile hiçbir şekilde kendilerine yakışmayan bir biçimde, bu yerel, bölgesel ve devletlerarası güçlerin hedefleri için kullanılmaya daha ne zamana kadar devam edecekler? Zira hararetli Müslüman gruplar, Lübnan'da, Filistin'de, Irak'ta, Cezayir'de ve Arap Yarımadası'nda, Müslümanlar ile gayr-i müslimlerin öldürülmesinde fırkacı fitneyi ve iç savaşları tutuşturan yakıtlar haline getirilmişlerdir. Bu münâsebetle kesin olarak ifade ederiz ki; ister ordu saflarında olsunlar, isterse Trablus, Nehr-ul Bârid mülteci kampı ve kuzey bölgeleri sâkinlerinden olsunlar, suçsuz insanların kanlarını akıtmak gerçekten korkunç bir cürümdür. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymayın!" [el-En'âm 151]

2. Güvenlik birimleri, mâlum ve şüpheli şahısların güvenlik hareketlerinin izlendiğini birçok kez açıklamasına rağmen, emniyet birimlerinin şubeleri arasında artık mâlum hale gelmiş rekâbet, bizleri bu trajik duruma ulaştıracak derecede bu krizin büyümesine yetmiştir.
3. Hangi hak ile, herhangi bir askerî veya güvenlik birimine mensup olmayan sivil insanların silahlanmasına ve askerî operasyonlara katılmasına olanak sağlanmaktadır? Bu tamamen Lübnan'daki siyasî kesimlerin hedeflerini gerçekleştirmek için kullandıkları en önemli üslaplardan biri olan Lübnan meydanlarında görüntüleri sıkça tekerrür eden milislerin görüntüsü değil midir? Yoksa bu silahlı kişilere olanak tanıyanlar, Lübnan ile Filistin halkı

arasındaki düşmanlık fitnesinden başka bir şey olmayan fırkacılık fitnesi hortlağından sonra bizleri yeni tür bir fitnenin içine mi sokmak istiyorlar?

4. “Feth-ul İslâm” hareketi, en önemli kuruluş gerekçesini Lübnan’da “Ehl-i Sünnet’i savunmak” olarak beyân etmiş iken soruyoruz: Farklı mensuplarıyla Lübnan’daki siyasî kesimler, durmadan ilerleyen bu fitneye geçit veren fırkacılık taassupçuluğunu tutuşturmaya katkıda bulunmamış mıdır? Dolayısıyla Lübnan topraklarına girmesinden sonra bu harekete katılan çoğu genç, iki seneyi aşkındır Lübnan’daki siyasî çevrelerin sürdürdüğü fırkacılık kışkırtmasına kurban olmamış mıdır?!
5. Bazı liderlerinin, itham ile şüphe alanını genişletmek ve İslâmî seçeneğe sahip olan ve üzerinde [] yazılı Râyeyi yükselten herkesi aynı kefeye koymak amacıyla “Feth-ul İslâm” hareketinin ön plana çıkarttığı İslâmî şiardan hareketle yaptığı açıklamalara büyük bir kuşkuyla bakıyoruz. Dahası başta ordu ve diğer güvenlik birimleri olmak üzere herkesin **Hizb-ut Tahrir**’in silahlı eylem yapmadığını, hatta sırf askerî personel olmalarından dolayı güvenlik birimlerinin mensuplarına karşı bazı silahlı örgütlerin uyguladığı askerî eylemleri de kınadığını herkesin bilmesine rağmen, bazılarının çabası **Hizb-ut Tahrir**’i gelişen olaylara karıştırma boyutuna kadar dayanmıştır.

Bazı bölgesel örgütlerin üstlendiği bu sesler aslında kendisinin ve Amerika’nın ajandasını gerçekleştirmek için kendisine bağlı olan örgütleri seferber ederek “terörizmle mücadele” sloganı altında savaş açan Amerika’nın İslâm’a yönelik saldırısının yankılarıdır. Böylelikle o, hem ne kadar fırsatçı ve siyasî işleri uygulamada sahtekâr olduğunu, hem de siyasî çeşitliliğin, fikri özgürlüğün ve fikirler ile kültürlerin bir arada yaşamasının ehemmiyeti ile övünmekten geri durmayacağını kanıtlamıştır.

Bazı mülteci kampı sâkinleri meydan gelenlerin hakikatinin örtbas edilmesine karşın, medya organlarıyla bağlantı kurarak kamp sakinlerinin evlerinin başlarına yıkılması, su depolarının imha edilmesi, erzak yetersizliği, ilaç sıkıntısı, yaralıların yollarda ölmesi, top güllelerinin özellikle insanlar için sığınaklar olmadığı için -yerleşim alanları demek mümkün değilse de- yerleşim alanlarına düşmesi sonucu korku ve panik yaşanması gibi mülteci kampındaki ailelerin maruz kaldıklarını ortaya çıkarma imkânı sağladılar.

Yürekleri parçalayan tüm bu haberlerin dışarı sızmasına ve hükümet yetkililerinin kulaklarına ulaşmasına rağmen mülteci kamplarının “Feth-ul İslâm” hareketini korumasından dolayı “kısmen de olsa sorumludur” diyerek bazı seslerin mülteci kampının şiddetli şekilde bombalanmasını haklı çıkaracak derecede, insanların kanlarını ve evlatlarının canlarını önemsemediklerini gördük. Sanki birisi bu savaşçıların girmesinden önce mülteci kampları sakinleri ile bu hususta istişâre etmiş de sonrasında bu varsayım ile kimileri evlerin, hastanelerin, mescitlerin yıkılmasını ve dahası yaralama, öldürme, korkutma, sürgün, su, gıda ve ilaç kesintisi, yaralıların taşınması ve tedavi aksaklıkları gibi olayların yaşanmasına yol açmıştır.

Durumun daha da kötüleşmesine neden olan faktör ise, insanların bizzat gözleri ile şahit oldukları silahlanmış sivil insanların, görüntüde çatışmalarda orduya yardım etmekte olan mülteci kamplarına doğru ateş açmalarıdır. Zîra bu kişiler sayesinde durum, mülteci kamplarına insanî gıda yardımları taşıyan tırlara ateş açılması, dolayısıyla mülteci kamplarına girmelerinin engellenmesi ve bir çok kez ateşkesin başarısızlığa ulaşması boyutuna dayanmıştır.

Bizler 21.05.2007 tarihli daha önceki beyannâmemizde, güvende olan mülteci kampı sâkinlerinin hedef alınmasından sakındırmış masum kanların akıtılmasının haramlığına vurgu yapmış ve şöyle demiştik: “Mâsum kanların akıtılması haramdır: ister ordu saflarında olsunlar, isterse Trablus, Nehr-ul Bârid mülteci kampı ve kuzey bölgeleri sâkinlerinden olsunlar, suçsuz insanların kanlarını akıtmak gerçekten korkunç bir cürümdür. Allahu Te’alâ şöyle buyurmuştur:

“Allah’ın haram kıldığı cana haksız yere kıymayın!” [el-En’âm 151]”

Devamla; “Mülteci kampına yönelik bombalamalar, yarıçapı bir kilometreyi aşmayan bir dâirede bulunan on binlerce insanı hedef almaktadır ki bunun etkileri, meskenlerin, kliniklerin ve mescitlerin yıkımına kadar uzanmaktadır. Durum, ilgili tarafların sorunu çözmek üzere, bu

çarpmaların ve bu cümleden verilen kurbanların, su, gıda ve ilaç, yaralıları taşıyamama ve tedavi sıkıntılarının acılarını çeken mülteci kampı sâkinlerinin yanında yer alması ekseninde hikmet ile hareket etmesini gerektirmektedir. Zira insanların canlarının, kanlarının ve malların güvence altına bırakılması, herhangi bir siyâsî veya askerî karar alınırken değerlendirilmesi gerekenlerdendir” demiş, ardından; ““Filistinli Mültecilere” ait kamplarda yinelenen bu krizler, ehlinin mahsulü değildir, bilakis bunlar ancak büyük bir hapishaneyi andıran yerlerde yaşamaya zorlanmaları, sonra da bu kampların tecrit edilmiş mahrumiyet bölgeleri haline çevrilmesi nedeniyledir. Böylece Lübnan’a yönelik istikrârı sarsıcı plânların uygulanmasına yönelik bir çıkış noktası veya istasyon olabilmelerinin önü açılmaktadır. Bu feci durumun bedeli ödeyenler de Lübnan halkı ve insanlık-dışı koşullar ve dehşet verici bir mahrumiyet altında yaşamanın acısını çeken mülteci kampları sakinleri olmaktadır. Bu durumun bedelini her iki halk da; dehşete düşürülerek, katliama uğratarak ve evsiz-barksız bırakılarak birlikte ödemektedir” diye beyân etmiştik.

Tüm bunlara rağmen yetkililer uyarılarımıza aldırış etmeyip uyarı ve ikaz şeklinde yükselen sesleri işitmediler, tersine kulaklarını tıkadılar. Binâenaleyh bu kez aşağıdakileri vurguluyoruz:

1. Mülteci kampları trajedisi karşısında birincil sorumluluk Hükümet’e aittir.
2. Yetkililere ve kamuoyuna; “Bu trajediyi derhal durdurun!” diyoruz.
3. Kamu işleri ile ilgilenen herkese ve yine kamuoyuna; “Bu siyâsî kararı alanın kim olduğunun, bu trajediye kimin yol açtığı ve mülteci kampı sâkinlerinin göç etmesi gibi meydana gelen ve gelmekte olan olayları kimin örtbas ettiğinin ortaya çıkarılması için derhal bir tahkikat çalışma yapılmalı ve hâdiselere karışan herkes sorumlu tutulmalıdır” diyoruz.
4. Ayrıca ister “Nehr-ul Bârid” kampında olsun ister dışında olsun isterse ülkenin herhangi bir bölgesinde olsun meydana gelenlerin bir daha olmasını engellemek amacıyla otoritenin elinden tutularak pratik önlemler ve adımlar atılmasına yönelik derhal girişimlerde bulunulmalıdır.

Son olarak tüm insanlara diyoruz ki: “Feth-ul İslâm” Krizi, başkalarının çıkarlarını gerçekleştirmek ve İslâm ile siyâsî İslâm Dâvetinin imajını çirkinleştirmek için, Müslümanların kullanılması silsilelerinden bir halka olduğu sürece bizler, herhangi bir başka ortamda olduğu gibi, bu ortamlarda da herkesi, hem hayat, toplum ve devlet için bir nizâm olması, hem Lübnan halkının da bir parçası olduğu Ümmet’i Batılı dünya nizâmının şerlerinden kurtaracak yegâne proje olması, hem de büyük dünya güçlerinin uşaklığına ve ajanlığına odaklanmak dışında sürekliliğe sahip olmayan nizâmlar yerine Ümmetin şahsiyetini ifade etmeye muktedir yegâne hadârat projesi olması vasfıyla, hak olan İslâm’ı etüt etmeye çağırıyoruz. Nitekim Allahu Te’alâ şöyle buyurmaktadır:

“Onları durdurun! Daha onlar sorguya çekileceklerdir.” [es-Saffât 24]

es-Selâmu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh,

Hizb-ut Tahrir
Lübnan Vilayeti

H. 06 Cumâdâ el-Ülâ 1428
M. 23 Mayıs 2007

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiye-vilayeti.org